

Udako postalak

ULA IRURETAGOIENA

Ikasturtearen hasiera, lankideekin, laneko deskantsuan, kafe baten inguruan, atzean utzitako hilabeteen oroimenak mahairatuz. Deskantsua paraje desberdinetan egin izanagatik ez ditugu alboratu gizarte gisa ibiltzen dugun garaia. Distantzia hartu eta geldinean gaudenean gai gara hiriko zenbait errealitate harrapatzeko, *souvenir* gisa.

Suitzako Basilean etxe trukaketa egin duenak kontatu du hiriko hondakin domestikoen jasotzea oso arduratsua dela, eta etxeko hondakinen erregaiarekin hiri osoko (!) kalefakzio-sistema sortzen dela. Hondakinen kudeaketa eta ekonomia hirirtartean eta onura kolektiboa izaterakoan, norbanakoaren inplikazio naturala gertatzen da (fact). Horrelakoetan euskal gizartearen beste liga batean jokatzeko duela ematen du; hondakin domestikoen kudeaketan gardentasun falta dago gizartearen konfiantza erakartzeko. Nola eta zertarako burutzen den birziklapena, askoren mesfidantza.

Paris aldean, kale askoren eraldaketak arreta ematen omen du. Bizikletaren presentzia handiaz gain, kaleen osaeran landaredia espazio handia hartzen hasia da, zuhaitz eta zuhaixken bizitoki zabala, oinezkoari eta landareei emandako espazioa antzerakoa izateraino. Itxura aldatzearekin batera, hiriko lorategigintza eta lorezainen kopurua nola eta zenbatean aldatuko ote zen, azpiegitura berdeak leku bat topatuko balu hiriaren ekonomian. Gasteizko lorazainen greba buruan.

Bizkaiko Busturialdean uda igarotzen duenak esan du urteroko betiko txiringitoan lehen aldiz ez dutela lekuri aurkitu, ingelesek hartua zutela. Bertakoentzako altxor-lekuek gureak izateari uzten diotenean, kolonizazio sentsazio itogarria sentitzen da, eta ardurak kolpatzen gaitu. Egerra baten deskontrolan gaude dagoeneko, ala urrutiago iritsi daiteke lurraldeen okupazioa kanpotar eta dirudunen aldetik? Baina gu garenean beste lurraldeetan sartzen garenak, denok festaren partaide garela ohartzen gara. Musika nork etengo duen arte, jarraituko dugu dantzaz... ●

IREKIAEUS

CAFek Israelekin kontratua eteteko asmorik ote du?

ZIGOR OLABARRIA OLEAGA

Etengo du. Hori da kaskora supituan etorri zitzaidan pentsamendua, gosaria ahoan eta Euskadi Irratia sintonian, Imanol Pradales lehendakaria entzun nuenean CAF “gogoeta etikoa” egitera gonbidatuz, Palestinako lur okupatuetan trena eraikitzeke duen kontratua eten edo ez erabaki dezan. Zeren eta, barka mesfidantza, zaila egiten zait sinesten bat-batean jeltzaleek etika patrikaren gainetik jartzea: Lemoiz eta beste bi zentral nuklear eraiki nahi izan zituztenak, erraus-tegiak edo industria militarra bultzatzen dituztenak, edo Israeleko enpresa sionistekin Ertzaintza formatzeko kontratuak edo segurtasun arlokoak egin dituztenak.

Elkarrizketa propio berriz entzun eta nire susmo pelikuleroa indartu da, ohar-kabea pasatu den ñabardura dela eta: “CAFek badauka bere gogoeta egiteko bidea (sic), eta guk Jaurlaritzatik errespetatuko dugu hartuko duen erabakia, jarraitzea edo etetea baldin bada”. Jaurlaritzak “errespetatu-ko” du CAFek “hartu-ko” duen erabakia; hau da, enpresa kontratua eteteko aukera hausnartzen ariko balitz bezala hitz egin zuen Pradalesek. Zerbait daki lehendakariak? (gogoratu dezagun, bide batez, Jaurlaritza CAFen akzioen %3aren jabe dela). Zerbait daki, eta ikusita euskal jendartearen Israelekiko etsaitasuna areagotzen ari dela, balizko kontratu etete horren aurrean aurretiaz toki *egokian* kokatu nahi du? (“Txalotzen dugu erabakia, guk geuk bultzatu genuen hausnarketa hori”). Izan zitekeen, “gogoeta etikoa” egiteko komenigarritasuna horrela argudiatu baitzuen: “Badago giro bat, eta kontutan hartu behar da”.

Zer esan behar diote EAJri herritarren iritzia jasotzeko bere barne azterketa demoskopikoek, CAFen kasuan Jaurlaritzak publikoki etika patrikaren gainetik kokatzeko. Hori da bururatu zitzaidan bigarren pentsamendua. Eta bakarra behintzat ez naiz, Pradalesen hitzak lagun bati komentatu eta nik ezer esan aurretik horixe bera esan baitzuen.

CAFek kontratua etengo du? Agian bai, agian ez; oxala. Euskal Herritik Palestinen aldeko, sionismoaren eta basakeriaren aurkako borrokari egin diezaiokegun ekarpen handienetakoa baita. Nazioarteko oihartzuna izango luke eta kontratu gehiagoren etetea ekarri lezake, mundu mailako boikot, desinbertsio eta zigor kanpaina hauspotuko luke.

Baina demagun artikulu honen hipotesia eldarnio hutsa dela, lehendakariaren hitzen interpretazioan urrunegi joan naizela; genozidioak genozidio eta euskal jendartearen iritziak iritzi CAFek ez duela inongo asmorik milioika euro irabazteari utzi eta kontratua eteteko. Gaur gaurkoz, gehitu beharko genuke, agian bihar bai. Nork sinistuko luke orain bi urte EAJko lehendakari batek horrelako adierazpenik egingo zuenik? Antolakuntza eta presio herritarrak ematen du emaitzarik. ●